



BIC-FELVÁSÁRLÁS, OPA – SHERATON

SEMANTIC REALITY 2026 · GOVERNANCE · 04

Pontosan időben érkeztem.

Ő nem volt ott.

Aztán megszólalt a telefonom.

Chanel volt. Bocsánatot kért. Taxiban ült, még úton volt, és csak öt percet késik.

Néhány perccel később láttam, ahogy belép a szállodába.

Hosszú szőke haj. Magas. Elegáns. Olyan jelenlét, amelyet nem kell bemutatni.

Odament a recepcióhoz, bejelentkezett, otthagyta a csomagjait, aztán felém indult.

„Jó napot, Frega úr. Chanel vagyok. Nekem már megvan az az előnyöm, hogy tudom, kicsoda Ön. A videó a weboldalan és a fényképe nem keltett hamis elvárásokat. És az is igaz, hogy nem használt semmilyen szűrőt. Tényleg pontosan úgy néz ki, ahogy hirdetik.”

„Köszönöm, asszonyom. Kérem, foglaljon helyet. Megkínálhatom egy kávéval vagy valami más itallal? Nyugodtan. Nem sietek, és tudom, hogyan kell egy úriembernek viselkednie egy hölgy társaságában.”

„Nem, köszönöm. Már ittam kávé a repülőtéren. Egyébként ma új parfümöt viselek. Remélem, tetszik.”

Az illat megragadta a figyelmemet.

„Mi a neve?” – kérdeztem. „Teljesen új az érzékeimnek.”

Elmosolyodott.

„Nos, a neve egy régi francia klasszikus. Egy nagyon egyszerű kérdésre felel: hogyan győzz le egy olaszt anélkül, hogy valaha is pályára lépnel?”

Egyenesen a szemébe néztem.

Az eleganciáján túl rendkívül intelligens volt. Már ez önmagában hajlandóbbá tett a beszélgetés folytatására. Szinte azonnal erős empátia alakult ki köztünk.

Elkezdte elmagyarázni a látogatása célját, de azon kaptam magam, hogy eltereli a figyelmemet, ahogyan beszéd közben mozog. Észrevette. Időnként elhallgatott, és megkérdezte, minden világos-e.

Csak egy bizonyos fokig volt világos.

Olyan jelenléte volt, amely megnehezíti az összpontosítást.

Aztán mondott valamit, ami teljesen megváltoztatta a találkozó irányát.

„A BIC France öt felsővezetője jött velem ma. Szeretnének találkozni Önnel. Ott kezdődik az igazi beszélgetés.”

A figyelmem azonnal visszatért a témához.

Intett nekik, hogy jöjjenek közelebb. Végül is beleegyeztem, hogy találkozom velük.

Pillanatok alatt heten ültünk egy asztal körül, amelyet négy kanapé vett körül.

Először azt hittem, valami félreértésről van szó.

Miért utaznának emberek egészen Franciaországból egy velem való találkozó kedvéért?

A legidősebb közülük bemutatkozott.

„A nevem M.....A. Jelenleg a BIC France vezérigazgatója vagyok.”

Még mindig fogalmam sem volt, mit akarnak.

Megkértem mindenkit, hogy mutakozzon be.

A kép nagyon gyorsan kitisztult.

A BIC teljes vezetősége állt előttem.

A találkozó oka az a szerkesztői felvásárlási ajánlat volt, amelyet online indítottam.

Komolyan vették.

Sőt, annyira komolyan vették, hogy elkezdtek megkérdőjelezni a saját jövőjüket. Új helyet kapnak majd az új szervezetben? Máshol kell majd munkát keresniük?

És valahogy a kapcsolatot Chanel közvetítette, aki többnyire hallgatott, és gesztusokkal kommunikált. Olyan jelenlét, amelyet lehetetlen nem észrevenni.

Elmagyaráztam, hogy csupán író vagyok, semmi több.

Senki sem hitt nekem.

A válasz egyhangú volt.

„Amikor a Gillette-től valaki megszólal, még a részvényeseink is csendben hallgatnak. Kezdve magával a Bic családdal.”

Rövid szünetet kértem, és egy kávé ürügyén eldöntöttem, mit mondjak ezután.

A helyzet szokatlan volt.

Mégis először lettem biztos valamiben: az elbeszélés sokkal nagyobb felfordulást okoz, mint az ígéreték.

És csak most kezdtem megérteni.

Ferdinando